

ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa wystąpiła do Burmistrza Miasta i Gminy Parczew o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych wraz z drogami wewnętrznymi, placami manewrowymi oraz infrastrukturą towarzyszącą (liniami elektroenergetycznymi SN, kablami sterowania i telekomunikacyjnymi, dwiema stacjami kontenerowymi pomiarowymi i niezbędnymi urządzeniami elektroenergetycznymi) oraz przebudowie drogi wraz z towarzyszącymi elementami infrastruktury drogowej. Podała, że przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na działkach położonych w miejscowości Koczergi z tym, że elektrownie wiatrowe na działkach o nr 214/1 (EW1) i nr 326 (EW2) oraz na działkach nr 246 i nr 325 oraz nr 327 (oddziaływanie rotora), na działkach nr 964 i nr 965 przewidziano zjazd z drogi zaś na działkach nr 185, nr 305, nr 964 i nr 965 przewidziano przebudowę drogi i wykonanie elementów infrastruktury drogowej. Do wniosku strona załączyła kartę informacyjną przedsięwzięcia, informacje z rejestru gruntów, mapę ewidencyjną w skali 1:5000 z zaznaczonym miejscem lokalizacji przedsięwzięcia, odpis z Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego spółki oraz ocenę akustyczną przedsięwzięcia.

Po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Parczewie (postanowienie z dnia 9 grudnia 2013r. Nr ONS-NZ.7000/29/2013) oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie (postanowienie z dnia 12 grudnia 2013r. Nr WST.I.4240.78.2013.WD) co do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w stosunku do planowanego przedsięwzięcia oraz określenia zakresu raportu postanowieniem z dnia 12 stycznia 2014r. nr NPO 6220.28.2014 stwierdził obowiązek przeprowadzenia stosownego postępowania i nałożył na wnioskodawcę obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Organ I instancji podał, że zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 6b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 z późn.zm.) planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2014r. Burmistrz Parczewa powołując się na art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zawiesił z urzędu, postępowanie wszczęte na wniosek firmy WINDPROJEKT Spółka z o.o. sp. k z siedzibą w Warszawie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Wypełniając nałożony obowiązek firma WINDPROJEKT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie przedłożyła raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko o czym poinformowała organ I instancji stosownym pismem z dnia 7 maja 2014r.

Organ I instancji po przeanalizowaniu całości sprawy i po stwierdzeniu, że ustaly przyczyny, dla których zawiesił postępowanie w sprawie postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014r. podjął z urzędu zawieszono postępowanie. W uzasadnieniu opisał przebieg przeprowadzonego postępowania w ramach którego strona przedłożyła, stosownie do regulacji ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, raport. Organ I instancji poinformował, że od wydanego postanowienia przysługuje zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białej Podlaskiej.

Na powyższe postanowienie zażalenia złożyli ~~Włodzisław...~~, ~~Włodzisław...~~

~~Wniosek~~ a ponadto Stowarzyszenie „Nad Piwonią” z siedzibą w Koczergach.

W podobnych w treści zażaleniach skarżący wnieśli o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Zarzucili, że postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 126 w związku z art. 107 § 3 K.p.a. bowiem zawiera lakoniczne uzasadnienie faktyczne i prawne sprowadzające się do zacytowania art. 97 § 2 K.p.a. co czyni je wadliwym bowiem nie pozwala na odtworzenie toku rozumowania organu I instancji

Powołując się na poglądy orzecznictwa administracyjnego stwierdzili, że uzasadnienie zażalenia sprowadzające się do pobieżnego streszczenia przebiegu postępowania, wskazania zgromadzonych dokumentów oraz zacytowania treści artykułu stanowi naruszenie art. 107 § 3 K.p.a., a podobne zasady stosuje się do uzasadnienia postanowienia. W ocenie skarżących lakoniczność uzasadnienia prawnego uniemożliwia też pełną i prawidłową kontrolę instancyjną wydanego rozstrzygnięcia.

Firma WINDPROJEKT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie ustosunkowała się do złożonych zażeń zarzucając, że zawarte w nim argumenty nie zasługują na podzielenie. Zawniosowała o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia z równoczesnym umieszczeniem w jego treści stwierdzenia że postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania dotyczy także pominiętej w jego treści działki nr 246 ewentualnie o stwierdzenie niedopuszczalności zażalenie i wskazania, że dopuszczalne jest wydanie przez organ I instancji postanowienia o podjęciu zawieszzonego postępowania w stosunku do działki nr 246. W uzasadnieniu strona wskazała, że od wydanego postanowienia nie przysługuje zażalenie, chociaż ma świadomość braku jednolitego orzecznictwa sądownoadministracyjnego w tym zakresie.

Po przeanalizowaniu przesłanych akt w sprawie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdza, co następuje

Przez załatwienie sprawy należy roznieć rozstrzygnięcie sprawy, z reguły poprzez wydanie decyzji administracyjnej. Jednakże w pewnych sytuacjach organy administracji publicznej wydają postanowienia, czyli akty administracyjne odróżniające się od decyzji przedmiotem rozstrzygnięcia i zakresem skutków prawnych. Kodeks postępowania administracyjnego określa kiedy postanowienia są wydawane jako forma rozstrzygnięcia a kiedy należy je wydawać ze względu na określoną kwestię. Rozpoznając wniesione zażalenia Samorządowe Kolegium Odwoławcze podkreśla, że przedmiotem kontroli było jedynie postanowienie rozstrzygające kwestię podjęcia zawieszzonego postępowania. Tym samym kontrolą Kolegium nie były objęte kwestie materialnoprawne, które nie były związane bezpośrednio z tym postanowieniem. Kolegium nie analizowało czy podmioty, które wniosły zażalenia to strony postępowania oraz wniosku firmy WINDPROJEKT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie o uzupełnienie rozstrzygnięcia wydanego postanowienia z dnia 9 czerwca 2014r. o działkę nr 246, zawartego w piśmie z dnia 7 sierpnia 2013r. (data wpływu do Kolegium).

Wbrew błędnemu pouczeniu organu I instancji zamieszczonemu w postanowieniu i zarzutom zawartym w zażaleniach ~~Włodzisław Błoch, Andrzej Komar, Dariusz~~ ~~Włodzisław Błoch, Andrzej Komar, Dariusz~~ ~~Włodzisław Błoch, Andrzej Komar, Dariusz~~ i Mariana Błocha, Stanisława ~~Włodzisław Błoch, Andrzej Komar, Dariusz~~ jej, a także Stowarzyszenia „Nad Piwonią” z siedzibą w Koczergach na przedmiotowe postanowienie nie służy zażalenie jako samodzielny środek zaskarżenia, co wynika z art. 101 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego. W ocenie

Kolegium przepis ten, ~~w brzmieniu obowiązującym od dnia 11 kwietnia 2011r.~~, nie przewiduje możliwości zaskarżenia ani postanowienia o odmowie zawieszenia postępowania, ani postanowienia o podjęciu zawieszzonego postępowania. Zmiana Kodeksu postępowania administracyjnego wprowadzona ustawą z dnia 3 grudnia 2010r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 6, poz. 18), która weszła w życie 11 kwietnia 2011 roku zmieniła treść art. 101 § 3 K.p.a. Przepis ten obecnie stanowi, że na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania albo odmowy podjęcia zawieszzonego postępowania służy stronie zażalenie co oznacza *a contrario*, że na postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania i oraz na postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania zażalenie nie przysługuje.

Podobne stanowisko na tle wprowadzonej przez ustawodawcę zmiany przywołanego przepisu wyrażone zostało już w orzecznictwie sądownoadministracyjnym. W wyroku z dnia 18 czerwca 2013 r. sygn. akt II OSK 2296/12 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, *„aktualnie obowiązującą treść art. 101 § 3 k.p.a. należy odczytywać w ten sposób, że zażalenie przysługuje wyłącznie na postanowienie o zawieszeniu postępowania (”w sprawie zawieszenia postępowania”) oraz na postanowienie o odmowie podjęcia zawieszzonego postępowania (”w sprawie odmowy podjęcia postępowania”). Sąd stwierdził ponadto, iż za koniecznością takiej interpretacji art. 101 § 3 k.p.a. przemawia również wykładnia celowościowa i systemowa tego przepisu. Istotą nowelizacji art. 101 § 3 k.p.a. było bowiem pozostawienie środka zaskarżenia na postanowienia tamujące postępowanie administracyjne i jednocześnie wyłączenie możliwości zaskarżania postanowień, które nie wstrzymują biegu postępowania administracyjnego, a więc na postanowienia o odmowie zawieszenia oraz o podjęciu zawieszzonego postępowania administracyjnego. Uzasadnienia takiego założenia poszukiwać przede wszystkim należy w zasadzie szybkości postępowania (art. 12 k.p.a.) wymagającej od organu administracji publicznej wnikliwego i szybkiego działania w sprawie, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia.*

Skład Orzekający Kolegium podziela powyższy pogląd tym bardziej, że stanowi on odzwierciedlenie kształtujących się na tle przedmiotowego zagadnienia poglądów Naczelnego Sądu Administracyjnego (por. postanowienia z dnia 15 lutego 2013r. sygn. akt II OSK 2921/12 oraz sygn. akt II OSK 2991/12) W znacznej części także orzecznictwo wojewódzkich sądów administracyjnych, prezentuje zbieżny z powyższym pogląd odnośnie sposobu interpretowania art. 101 § 3 K.p.a. (por. postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2012r., sygn. II SA/Gd 630/12, postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku - z dnia 29 września 2011r., sygn. II SA/Bk 466/11, oraz postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 marca 2012r., sygn. V SA/Wa 270/12, a także wyroki tego Sądu z 16 lutego 2012r., sygn. IV SA/Wa 1822/11 i z 25 kwietnia 2012 r., sygn. VII SA/Wa 127/12 – (orzeczenia dostępne na nsa.gov.pl).

Kolegium w niniejszej sprawie w pełni akceptuje poglądy wynikające z przywołanych orzeczeń wskazując, że odmienny pogląd - przyjmujący dopuszczalność zażalenia po zmianie treści art. 101 § 3 K.p.a. także na postanowienie w sprawie podjęcia zawieszzonego postępowania wrażony w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 29 lipca 2011 r., sygn. II SA/Łd 626/11 jako odosobniony nie zasługuje na podzielenie.

Przedmiotowe postanowienie z dnia 9 czerwca 2014r. może być jednak zaskarżone w odwołaniu od decyzji kończącej postępowanie w sprawie a prawo takie znajduje

umocowanie w art. 142 K.p.a. Zgodnie bowiem z regułami kodeksu postępowania administracyjnego prawo złożenia zażalenia na postanowienie przysługuje tylko w razie gdy ten kodeks lub inny przepis prawa materialnego tak stanowi.

W sytuacji gdy przepisy prawa procesowego lub materialnego nie przewidują możliwości kwestionowania danego postanowienia, to brak jest podstaw do wniesienia takiego środka zaskarżenia. W przedmiotowej sprawie organ I instancji wydał w sprawie postanowienie i zamieścił w nim pouczenie o braku możliwości jego kwestionowania. Taki stan rzeczy powoduje, że złożone przez stronę zażalenie należy uznać za niedopuszczalne. W takim stanie rzeczy zaistniał stan unormowany w art. 134 K.p.a. w związku z art. 144 K.p.a., czyli niedopuszczalność zażalenia.

Zgodnie z poglądami doktryny i orzecznictwem administracyjnym w badanej sprawie istnieje niedopuszczalność zażalenia z przyczyn przedmiotowych, gdyż w tym przypadku przepisy wyłączają możliwości zaskarżenia postanowienia w toku instancji. Postępowanie administracyjne jest oparte na zasadzie dwuinstancyjności postępowania, którego treścią jest dopuszczalność dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Od zasady dwuinstancyjności postępowania, przepisy prawa wprowadzają wyjątki na rzecz jednoinstancyjnego postępowania, w ramach którego akty administracyjne wydawane w jego toku nie podlegają zaskarżeniu w toku instancji.

W tym stanie faktycznym i prawnym Kolegium orzekło jak na wstępie.

Postanowienie niniejsze jest *ostateczne* w administracyjnym toku instancji.

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 2 i § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 z późn. zm.) skarga do sądu administracyjnego na niniejsze postanowienie nie przysługuje.

Otrzymują:

1. Stanisław Zakrzewski
2. Andrzej Kowalski
3. Krystyna Brzozowska
4. Marian Bloch
5. Iwona Bloch
6. Ryszard Markowski
7. Marian Eksmond
8. Wiesław Bloch
9. Stowarzyszenie „Nad Piwonią”
10. WINDPROJEKT Sp. z o.o. spółka komandytowa
11. Burmistrz Parczewa + akta sprawy
12. a/a

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Białej Podlaskiej

Zbigniew Jastrząb

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Białej Podlaskiej

Mariola Ostaniewicz

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Białej Podlaskiej

Bożena Bilkiewicz-Bańka